

Ders Verici Bir İleti

– ERHAN TIĞLI · 07 Nisan 2024

Geçen yazın çok sıcak günlerinde, günlerce susuz kalmış bir bahçenin verandasında irili ufaklı saksılara dikilmiş çiçekler gördüm. Neredeyse hepsi susuzluktan ölmek üzereydi. Ve birden büyük saksıların hemen yanı başında duran, muhtemelen 40- 50 litrelik büyük su bidonunu fark ettim, bidon su doluydu ama çiçekler suya hasretti. Bir an saksıdaki çiçeklere ve su dolu bidona baktım. O su çiçekleri günlerce idare edebilirdi ama bu olmamıştı. Neden? Su orada bidonda dolu duruyor, çiçekler orada saksıda kuruyor ve yan yana ama birbirinin ihtiyacını karşılayamıyor. İşte hayat çoğu zaman bunun gibi. Sende pek çok bilgi, birikim veya tecrübe dursa da ne fayda, kime faydası var onun? Bir şeye destek olmadıkça, birine fayda sağlamadıkça, çöp hepsi bellediklerinin, senden birilerine, bir şeylere akmadıysa.

Hayat da böyle, öğren, tecrübe et, dene, çabala ve paylaş, yoksa hepsi çöp bildiklerinin. Neden böyle? Çünkü o yukarıda bahsettiğim verandadaki çiçekleri sonraki birkaç gün yoğunca sulayınca onlar yavaş yavaş toparlandı, canlandı, can buldu. Ve günler sonra baktım, bidondaki suyun o tıka basa doluluğu azaldı, sarardı, bozardı. Bidondaki su yazın kavurucu sıcaklığında kimseye bir faydası dokunmadan buharlaşarak yok olmuştu. Aynen hayat gibi, ibretlik bir anı; sende olanı paylaşıp, birilerine bir şeylere fayda sağlamadıktan sonra ne anlamı var sana verilenin? İster bilgin, ister görgün, yeteneklerin, tecrübelerin ya da güzelliğin, başka bir canlıya faydasızsa, yani susuz çiçeklerin yanı başında durup, onları kurumaktan kurtaramadıktan sonra, işte aynı o bidondaki su gibi çürüyüp, kimseye dokunmadan yok olmaya mahkumdur. O yüzden sende olanı gör, kıymetini bil ve paylaş onu olmayanla. Belki bilgin, belki görgün, belki gülüşün ama paylaş ne varsa. O içi dolu koca bidon gibi, kendini kimseye açmadan

yaşama sakın.